

Opravdové zločiny

Ahy, zločinožrovti!

Ahy, zločinožrovti!

Vítáme vás u dalšího dílu podcastu opravdové zločiny.

Ano, to jsme my a moc my se na vás těšili.

Trošku jsme se přezové to zcvrkli, ale jsme to stále my.

My jsme trenovali formu na leto a ona nám vyšla až na podzem.

Bohu, že langoše na koupalištích jsou moc lákavá lahutka.

Ta-dá!

To byl taky náš poorek uvodní, nicméně.

Přítelé.

Čím se se zítíte mikrofóné, by nás bylo stišet.

To jsou v naše figurky.

Vy co nás sledujete na YouTube, tak vidíte.

Vy co posloucháte na Spotify.

Tak si nás pustí na YouTube.

Tak si nás pustí, vidíte nás tam dvakrát.

Ano, figurky jsou v prodi.

Koupíte je normálně na našem e-shopu.

Tak bárp, předváděj.

A když si objednáte, ne dostanete seruners nožů.

Ale dostanete poloroční čtensvý na klubu Grátis.

A to se co?

Vyplatí.

A co je podstatná věc, je to limitovaná edice

a další už nebudou.

Ale ho se nikdy.

Ale přísahám na to, že se barmenuju.

Každá má svoji kartičku podepsanou

a už prostě nebudou další.

Už nikdy.

A ještě na důležitá věc,

vy co nás sledujete tedka na klubu,

tak vy tento díl vidíte předem.

Ale tento díl oficiálně vychází

s 17. září.

A právě s 17. září

v 8 hodin večer.

Se určitě podívejte

na smezzločenoužeroutě.cz.

Kde odharíme, co se skrývalo

za tím dlouhým dlouhým odpočtem.

A co jsme dlouhodlouho připravovali?

A...

A co budeme dlouhodobě ještě kadit?
Já jsem dodal, že jsi na fasu nějaký,
ale dobře, každý se s tím paparme
po svém samozřejmě.
Je to spousta proseká, ale bude to hezký.
Bude to moc hezký, velký.
Tofám, že vy bude to spokojení.
Necháme se tady egoistické,
tě naše podobězni, že bych to nechal.
A...
Já si zamutali, že tiskejí mi to rozmota.
Těla bych nám říct, že tam máme
moc hezký zatky na těch, kdybych na těch jsme
jako hodiné pily.
Jsou fak pevný, jsou fak pevný, jo.
Na tom jsme ale pily. Jako poblíče,
je dobrý to, nevaj, ale zatky.
A musím říct, že je to skvělý, doplnějí kdo interioru.
Je to trošku větí, ale
mám sebe na pilyčce v kuchyni,
a když teda někdo přijde, tak vždycky uvidí mě.
A tebe, jak tam stojíme.
Moc hezký, fakt je to perfektný, doplnějí,
ať už máte tmavé interior, bílé interior,
nebo barevné, jichodíme se do každého bytu
a do každé domácnosti.
Nesklameme.
Jemu to, že uvidí lidi, co točíte,
ale šoping, tak po to by sa hnout.
Já bych to by sa hnout.
Opelně tě vidím, jak tady krajíš,
prostě to masou natupáne.
A za poluroku jenom ta duka s těma
s těma přívězkama a s těm kočícím zlatéma
bude to prodávat.
Už jsme u toho tam třeba prodávají prstany
a nedávají velikost.
A jo.
Napadle vás to někdy, že se můžete kopit
tady na tom kanále, jako prsten,
a nemáte tam velikost.
A nemůžete si vyvrat velikost.
Proste si objednáte, ani co vám přijde.
Ty se zabobědnou, a přišel ty malé velikosti.

To těži bylo tak, že na tady ty kanále
nevím jak by, ale já na nějaký koukám,
když přijde vodně nějaký zvečírku, protože to běží
prostě od 3 ráno.

V slojaké kartářky a ty kartářky
pak zvolně přecházejí tady v ten tele-shopping
ty šperky.

A na to i samostatnej kanále podle mě už
jako šperkové.

No a podle mě se na tam jako zasekláte
taký ten dojez, když si vezmemeš do muto KFK
a čučíš.

Půjdeš spát, aby se ti přestala motan
hlava, protože se to přepískala, nemusela brzdit
tak koukáste je na ty kanále
a byly doby, kde jsem součetila
a hledala kahnu si jednou navům
taky, když já bych to součetil.

Pak jsem hledala nás v měst
a tento grácin prostě chytila
šperky a prsten a říkám si, no to je ale
pěkný prsten.

A jak si říká?

A Ferenka, proto to mloví prostě
pozlacený stříbro, prostě
24 nebo kolik to má všetko fantastický
démant v tom je

je to prostě kopie, prostě co měla

Dajána a ty si říkám, no ale

jaká je holka ta velikost

a ona ji neřekla a nemáš na mým jordu

si se opěnáš prsten a součástí

podle mě to o překvapení a těšení je to
že jsi oblečeš.

Tak jsi se tam někdo někdy něco objednal
tak nám dejte vědět.

Prsten.

Já mám teda jednu věc, která se mi stala právě
na této lince

a to si má se všichni uvěření

ale přísahám

opět na to, že se bára menuju

že se to stalo, já jsem přišla

totalně na metená domů

a byla se miště s bejvalim
a byly mezi nám a to už bylo
tak jako trošičku na rozchod, já už jsem se viděla
někde indé, no a on byl taky trošku pitslej
a byly jsme jako opilí
a já říkám prosím tědit
my jsme si souzení, úplně jsme se nebyli
souzení, už jsem se viděla tak jako někdo
u předním odřidním.
Přišli jsme kartáška, tak já tam zabolám
a už slyší, že máme být spolu
tak nejceš ten příběh po kartáce
nechat jako potom
máte týzra a bude
příběh s kartáškou
jo, vysver
no nicmeně
dnešní jíl
to se poděláte
já vám přísahám
já jí to psalá, říkám
boj to budu já na besedy nebo to dám jako do podkás
opak si říká, ale v tom podkás to
přátelé, to je příběh
o kterým jste možná něco slyšeli
ale já
jsem pro se si stělá
že ty se to mne slyšela
říkám, co se to dělo
to neznám, to co tam máš, ten úvod napisá nejtyména
no, prosím vás
takhle, já to mám vystavený, takže
já vám řeknu ten příběh
a během toho mího vyprávěň
Vás bude napatat spousta otázek
nekterý já předpokládám na konci
donesu odpovědi
takže
a
to je prostě
celý je to, jak bych to nazvala
prostě plot twistem, protože to je
úplně vám to změni
mindfuck je to na začátku

a pak přijde plot twist
takhle jdeme na tom?
na začátku my nebudete věřit, pak jo
tak povídaj
začnou oklikou
kapelu a ba znáte
jako něco mě to říká, no
teď už nemůžeme se poštět
tady do těch hudebních
ne, a poměluju
ale i smáj hárt
my jsme měle ze sklele i bojzón
jeho, který realně pak jsme zjistěji, že zna nic
nejsme tady od hudební dramaturgie
dobře
a Aneta
ose felskok
se narodila věn čeapingu
5.12.1950
mimo chodem zjistěla jsem jakýš većšin
stršně seksý jazyk, opět jsem se to připoměl
už tady jako ročný
jako pokus byl
to přišel covid a lenost, ale znala jsem v tom
je to stršně seksý jazyk
její otec
byl vedoucí obchodního domu
její máma byla domastní asi její sestrou
která se teda narodila až po ním byla mladší
a starala se o domácnost
a ten tatínek
si mylal Ingvar a měl velký zájem o hudba
a šou biznes jako takový a k té hudbu
vedl i své cery
takže už od děctví bylo jasný, že
mě ta se v citu k hudbu jako potatila
ono to těž neznamená, že když má váš tata
jako cit k hudbu, že se jako potatí
tě můj tátatřá hraje vodek živa na kitaru má kapelu
a nikdy jsem se to nenoučila, vzdal to po jední lekci
možná byl jenom malo trpil vej
každopádně
svoji první písničku napsala
už v šestilatech chodila taky na lekce klavíru

a spívala v kostalním zboru
byhem do spívání
se teda pokoušila prorařit s nějakou svoji
já to беру hodně jako
vzkradce, aby jsme se udělali jako představu
ale není to důležitý
pro náš příběh, opět
zásadní alétera
pro její osobní
i pracovní život bylo setkáně s běrnem
a olvéusem, který ho potkala po první
v roce 68 a pak znovu
v roce 69
po něm poznala i Anifrit
Lingstad a Benio Andersona
to je ich přátelství
pak vedlo právě k založení
a pak se to celý skomplikoval
a nedad mu se říká
nekálej tam kde jí
nicméně, Aneta Abion se vzali
v 6. července 1971
cera Linda se jim narodila
tři Lvacáci
a bychom bychom bychom
bychom bychom bychom
bychom bychom bychom
bychom bychom bychom
bychom bychom bychom
bychom bychom
a cera Linda sem narodila
tři Lvacáci
a bychom bychom bychom
bychom bychom
dves děti
všechno vypadalo
zali ty suncem
a bychom bychom bychom
malovali Davily Noveshvecku
ale v zákulisí
ta leta Křechá Blolnika můžela
dosta jako bojovat
ona měla obrovský strah zzytání

pro kalibru, která jako měla jezit na turné po celém světě, byl dost jako problém. A do konces je potkalo to, že když letěli do Bostonu v roce 79, tak je na cestě zastěhlo tornádo. A tohle tohle muselo novzově přistát a ještě mi jako ducházalo paliva, takže to byla strašně vyhrocená situace. Což tě jako když se bojíš lítání úplně nepomůže, takže ona pak musela chodit na terapie. A dlouhou dobu chtěla jezit jenom autobusem po všechně koncertek, ale je jako pravda, že jsou dlouhý štraký, který se jako těžko jezdí autobusem. No ale aby toho jako na ní nebylo málo, tak ona zažila auto nehodu i v tom autobuse. Takže je prostě jako na člověka, který má strach, tak výhodle cestování je to prostě na prd. Teď do toho samozřejmě jste jako v kapele, se svým manželém, teď prostě jste spolu jako nonstop, není to v tom, že jsi jako sednete večer doma a řeknete si co bylo v práci, protože vy jako všechno víte, protože jste všechno zažili spolu, takže to nemohlo fungovat úplně dlouho faktce, jako snažili a přesto, že se teda jako v podstatě, jako před tím a fanouškama zapřísahali, že to jako neovlivní chod tý kapelej, tak to, že se nakonec jako rozvedli, bylo asi jako takový, jako první, podle mě bot, když se ta kapele začala rozpadat. Tak se rozvedla i ta druhá dvojice, a to už pak podle mě se nesnášíte všeteť navzájem, takže to úplně dlouho doby jako fungovat, nejde, když spolu trávíte tolik času. A jako jeden z mála, kdo měl teda z rozvodu tady těch dvou, ty Aněty s tím bědnem radost, tak byly jste i Gert van der Graf, což byl Holandian, který byl velkým fanouškem kapelej, což byla v té době spoustalý, ale hlavně samotný Aněty. A jak moc se jim ty životy jako porotnou, v té době ještě nikdo netušil, když se ona rozvádila s tím bědnem. Dobře? Teď se vrátíme trošičku zpátky do roku 1974, protože je v tomhle roce na soutěži Eurovision Song Contest, která funguje do teď v Brightonu, zaválala právě švecká popová kapela Abba se svým singlem Votrlu. Na celý čáře prostě vyhráli, moc jim to stušilo, a na příjmi přeností soutě, že se v tu chvíle koukal, v Holandsku se si ma rodičem i osmiletej Gert, o kterým budeme mluvit. A ten se na první pohled zameloval do Aněty Felskok, taka pláha jako nezajímala, to byla jaká bruneta, ta druhá vůbec, co to jako netankovalo, a tohle prostě byla iho stár. A zatím, co teda jeho spoluřiaci si ve škole hráli s kamarádama po škole, chodila ven a tak tak on přišel ze škole do mu a jediná, co dělal, tak si pouštěl písničky od Aby a nezajímala ho nic jiného. Těm rodičům to v té době mohlo přijít jako rozstomilí, ale kdyby věděli, k čemu to bude eskalovat, tak by mu to možná zakázali. On totiž už v těch osmíla tak věděl,

že přes tu televizní obrazovku poznal svou životní lásku,
kterou si jednou vezme.
Ono v té době, kdy dospíval, vyparal jako úplně normální kluk,
klasický teenager, který prostě jako neřekla,
byc, že to je třeba kluk, který nevím,
je nějakým způsobem jako vošklivej,
nebo něco, že by mě jako holke nestály, to vůbec ne.
Vyparal jako klasický kluk svýho věku,
ale v době, kdy ty spolužáci už začali randit s holkami,
tak on prostě si řekne, já nechci žádnou jinou,
já mám tady prostě vysněnou lásku ani tu,
a tu prostě chci a nikdo i nejí netrumfne.
A takže vlastně jako když šitně randěli a fungovali takhle,
tak on v tu dobu si pořídil želvu,
která byla jako jeho jedinej kámož a s ní si jako povídal.
A měl už vždy doby, ale jako potřebu,
dáte jako ty svoji lásce na jevo, že teda tady je
a že ji teda meluje a že by ji jako chtěl.
Takže ji psal jako dopisy a protože neznal adresu,
tak psal normálně jako že Agneta Felskók,
Abba Švecko.
Takhle takhle hazel do schránky logické,
mu nikdy neprřešla odpověď.
Když dospíval, tak se Abba rozpadla.
Což pro něj bylo úplně,
je mu se zhroutil svět, protože logické na jedno už
jako nemůže vydat tu holku,
ona už nebore vystupovat, někam se stáhné
a on nebore mít jako ten svůj jednostraný kontakt v tu chvílejš.
Takže to byla hrozně špatné, ale svtlám mu naděje,
protože se Agneta rozhodla vydat na solovou dráhu
a vyrazela na turné.
A když se razistěl, že bude koncertovat v Holandsku,
tak jsem hrozně chtěl na ten koncert jít a měl ten den školu,
tak hrodiče řekli, že v žádném případě,
že musí tu do školy a na víc to bylo 56 km od jejich městá,
takže že by se to jako nestěhlo, takže mu to zakázali.
No ale chápete, vy v tu chvíli máte už na dosach,
to napřijela s tým cizí země, do vaší země a je jej jen 56 km od vašeho města,
takže Gert šel za školu, set na kolo,
na tom kole ujel těch 56 km.
Tě láska, vidíš to?
Tě láska.
Těch 56 km, aby mohli na ten koncert tam se dostal,

ona odspívala ten koncert a na konce jako říká tomu publiku,
že je tam jako miluje, protože prostě jsem zřejmě máte rádi své fanoušky
a on v tu chvíli, jako věděl, že to směřuje jako k němu
a ještě víc to upewnilo to přesvědčení, že k sebe prostě patří.
Domu teda odjížděl s tím, že teď už to nemůže vzdát,
teď už prostě ona mu řekla, že ho miluje a musí prostě jít ty lásce naproti,
takže veškerý volný čas a teď posluchajte,
tak budete se cetit, jako že váš kluk se pro vás nikdy dostatečně neobětoval
a vašemu partnerství to moc nepomůže, jo?
On veškerý volný čas zvěnoval tomu, aby se naučil švédsky,
aby se mě mohl teda komunikovat v jejím jazyce
a aby jí mohlo posíla ty dopisy v jazyce, který mohou narozumím
a stál se úplně posilý vším, co je jako švédský.
Že kuličky.
Kuličky, třička prostě s nápisem Sweden nebo svéry je víš,
jako že všechno co je švédský, jako vopravdu.
Po škole se našel práci
a neutrácal za žádný, jako že jde na pivoskámošima nebo tak,
nebo za nějaký takýle activity.
On si šetřel na auto, volvo, přiklipivě
a v roce 94. se teda rozhodl, že už je čas,
už je čas vyrazit za svoji vyvolenou a vyznatí lásku.
Po tolikle, tak jo, ty dřelot tolikle.
Takže on srdl do svého volva a odděl z Holandska do Švécka,
ale ty dne viděl, kde ta ani ta bydlí, že jo.
Logický.
Takže on začal obýžet, jakoby ty větší města,
Stokholm a tak dál, ale v tom Švécku,
hlavně já vím, že když jsem tam jako jela,
tak to není jako, že spráhe do bna.
Měšte ti teda tady jednička v podstatě jako před celý Věcko,
ale ty měšte jsou strašně daleko od sebe, jako ty velký,
jako že kdyby si já trázěte borgu do Stokholmu
nebo do Malmé, které je na jihu,
jako že jsou to fakt čtraky, ta země je celé rozlehla.
Aha, on prostě obýžil tady ty velký města,
zastavily v tom městě v telefoní budky
a procházal telefon, co je znam, než je zlatý stránky,
ta dál, je si tam bydlí a ne ta fal skok.
Našel tady jednu v Stokholmu,
tam jel zazvojit, měl to Lypány a čokoládu,
a že teda se jí pojede představit a otevřela nějaká jiná,
zjistil, že tam byly nějaká jiná,
a netel teda takže jako, že je teda nic.

A on takhle jezdil jako často do toho Švécka,
by pro se vopravdu vobýžděl ty města
a zjistil, kde teda bydlí ta aneta.
Nakonec, jsme jako poradili,
že by měla bydlet na ostrove Erebro.
Tam se Gerd vydál a obitoval se v místním hotelu,
a protože to je poměrně malý ostrov,
tak jako, když tam byly nějaká celebry,
teda se to mi jako ví.
Takže ješel v hotelu do baru, dal si jako drink,
no a Barmar mu nakrnesil mapku,
ve kterým baráku aneta bydlí.
Ne, kece, jo.
Takže už jsme byli fakt blízko.
On teda druhej den se hned jako vydel avutému tomu baráku.
A stalo se to, že on ji měl na tý příjezdový cestě,
kdy se málem nabourali,
on málem naboural svý dol na koncece,
jako vyhnul jeden druhým minulice,
a on ji ho děl teda do schránky nějaký dopis,
nechali u schránky tulipány a holandský sír.
Ona se mu neozvala.
A on pak ještě to zkoušel,
aby se potkele nějak se mu jako nedařilo.
Jo, takže jsem musel vrátit zpátky do toho holandská
a zase jako pracovat, on tam pracovat jako skladník.
Na otři roky pozdějíc,
co jako jich zděl takhle do toho Švecka,
aby jako jich potkála, pod se mu to jako nedařilo,
tak se rozveděl, že za pětá 40 tisíc liber
je na prodej polo rozpadlá chata na ostrovi Erebro.
No tak to ná.
Ale jako v obradu kůča, jo, nic jako velký, jo nečikajte.
A on si teda pučil a rozhodl se, že jich koupí.
Takhle, vás by to nezaujalo.
Jakože vy se měla si dost peněz, tak si jich zrekonstruujete,
jako ten ostrov bude hezký, švecko-hezká země,
obzvaž přez léto, ale pojinte byla v tom,
že ta hejda byla necelej kilometr od domu, kde byla táně ta.
Takže jich koupil tu kůču.
A rozhodl se, že se tam přestěhuje.
Tak se stalo. On se našel práci.
A pracoval tam jako nějaký personální agentur,
pak se se jako skladník a doufal teda v příležitost,

že se jako podkají, tak už chodí vidlý kilometr,
to už jako velká šanse, že narazíte na sousa, jo.

A když slavala 7.40. narozeněny, tak on je nějakýho nákupu,
nebo z něčeho, a ona parkovala vedle něj ašle k tomu autu,
s nějakým kamarádem přítelem něco.

A on je popřát k tím narozeněním, a ona mu poděkovala
a je to hrozně nabilo, protože ona byla melážu a byla na 13.00 ží přeje,
takže on sejtěl, že má radoz toho, že je popřát
a že teda ta jistka tam přeskočila.

I když z logiky věci vysí řekne, tak je slušně vychovaná,
tak pořád jako poděkovala, nefungujeme asi nikdo,
takže by někdo přišel a řekne všechno, že neprík narozeněním,
a bych řekla, že ti dupedila.

Takže jeho to teda povzbudilo, k tomu řík napsal další dopy,
zhoděl jo do tých zhránky, jako že já jsem ten,
co tě prostě přelk narozeněním a tak, a ona mu se se nevodpovědila.
Ale tak nestelá hrozně zjímavá věc.

Podle Gertha teda to byl daroznebes, jo?

On jel nějak večer prostě přes most a dostal mikrospánek
nebo přimohláho mikrospánek a si jel autem ze stranice,
to je auto je poměrně zničený, on skončil v nemocnici,
ale naštěstí teda jako nebyl nějak zraněnej,
takže ho jako prohlídlě, pak ho pustili domů a on ji jako napsal,
teda dopis, že byl v té nemocnici.

Oni v těch dopis jak vlastně jako vyznával,
láskole pokaždí jako zděloval, že jako má ráta, tak,
ale i co jako dělal a jak se má a jak jako pracuje.

Víš, ona kde by to vydela, tak jako teď dopise,
jak by to mohla být třeba autobiografii,
jako že si vyjel ten čas s ním, co jako dělal,
jak se měl, víš, co ve škole, co v práci,
v unpapis je třeba kolegia a tak dál.

A on se vrátil z tý nemocnici a nějak třeba milná dobí
prostě v kuchě a najednou někdo za klapé, ty hajdy.

Ona přišla.

Začná první plot twist.

No, tevrěla a tam stál Ania Tafelskouk s kamarádkou a že můde poděkovat
jako za te dopisy a ještoufá, že jako v pohrádku potí auto nehoděje
a taky vzal do vnitřa, jde se jako kaffe a napak odešla,
druhý den se vrátila sama, proč to začíná.

A bude to ještě lepší bez kamarádky, to mělo dojít
na nějakou, jako ušlíbačku.

Jako fact?

Ano, já budu pokračal, já vám to říkal, to je persi velký.

Tudle je vyprávění, teď ten příběh vyprávěm ze strany toho gerta.

Jo, to je důležité říct ze strany gerta.

Tak přišla jako, že já jsem jako našla víc zdroju a v některým je jako, že sex byl už druhý večer, v některým že až třetí, ale byl.

Gerdt byl do té doby paněc.

No, protože teď nechtěl žádnou holku, než ani tu.

Co kukáš, no? Prostě čekal ani.

Teď teď už máte poce, že se pro vás váš kvál obytoje, co?

No a von dera jako čekal. Sex fantastický prej.

Jakože.

A od té doby se začali výdat.

A chodili do kaváren, chodili prostě na plaž,

chodili do restaurací, scházali se teda jako by na tady ty soukromí, jako tehtle u něj doma, že von kní jako nesměl a ona hrozně chtěla, aby to udřeli jako v tajdnosti, že prostě si střeží svoje soukromí a že prostě nechce, aby v tom někdo věděl, což by jsme asi jako pochopili, jo?

Pak jako nastali tak výšťe příj momenty, kdy von se třeba hradal nějakou, jako jenou práci a a teď tam jako vypravil, že prostě

se chce to práce nejít blíž tomu Erebre, protože má přítelky anětou a chce s ní jako bejt a tak.

A nikdo to nešpekloval, oni ho měli rádi, prostě v té práci jako fungoval.

A pak nastal třeba moment, kdy jednal s nějakým klientem a ten klient volá jeho nadřízený mu, že ho jako nechce na tu práci, protože Gertelže a ten šev říká, jak je kolor,

že teď my ho máme rádi, to dobrej zeměsta, ne?

A ten klient říká, podpříží, že chodí z anetou Falskogs a by a to prostě není pravdá.

Takže byly tak výjek momenty, kdy jeho to úctičtě musela jako trápit, ale prostě ona trvala na tom, že budou jako v tajení. Jejich vztach trval námi a pánové od roku 97 do roku 1999.

Na roky.

Pak ani je to přišla teda za Gertem s tím, že ten vztach jako nefunguje,

že jsou každej jině a bylo by dobrý, aby si šli každej svojí cestou.

A ona to si cidokázala, ale Gert ne.

A odděl by pro něj prostě všechno, věnom nejít to svojí cestou, jo?

Ormítel si smířit s tím, že decivemte, že on jako vod osmi let.

Čeká na to, až potkážen zkousí o životach.

Teď se to stane, ona se s ním rozejde, tak co to jako s toho osobností udělá?

On prostě nechce věřit, že ona ho nemiluje, protože on přece ví, že jsou si souzení.

A Antoford nechtěl vzát, ona ho teda žádila, ať prostě to jako nechá, že to myslí vážně, že je mezi něma konec.

Ale on prostě věděl, že patří k sobě a nechtěl se s tím smířit.

Teď už byl na dosách, rozumíš.

Takže jí pořád psal, neustále jihá ze doskranky další a další do pisy, mítí, že znaval lásku, psalí o tom, jaký má den a tak dál.

Minimálně jednou jí taky volál a jednou deně...

Přiša říct.

A i když jako nebyl nebezpečnej, tak ona se necítila bezpečně.
Je to prostě, samozřejmě je to stalking, jako je to stalking.
A nějaká psiholočka se k tomu odřevala
a říkala právě, že jako oběti stalkingů vlastně nikdy už nenajdou
ten pocit z toho bezpeční, jako že tohle tě tak naruší tu zónu,
že vlastně se s tím jako těžko potom smíruje,
i když ten stalker už mizí ze světa.
No a tady se to zlomelo naště drejden.
Rok 99, Ditten Gert šel na její pozemek a koukal jí do oken
a ona prostě tím, že byla v období, kdy se chtěla stáhnout o těch fanoušků,
tak ona měla fakt strážný, měla tam nějaké alarmy,
takže když jí vlastně na ten pozemek, jí se spustit ten alarm,
takže o něm jako věděl a zavlala policii.
Už měla prostě všeho dost a chtěla teda znovu nějak jako fungovat.
Celá, tohle věc se dostala k soudu.
Až tak.
Protože ona prostě chtěla nějaký soudní zákaz,
nějak to jako řešte, já se prostě necete tím v bezpeční.
No a v tofili samozřejmě si to začnou přímat media.
Když dějde zpěvačka Kapely a byl prostě se svým stalkerem k soudu
a on tam odvypráví příběh, že si měl dva roky vztah,
tak to je Game Changer.
Nebojeme si láb, je to Game Changer.
Takže samozřejmě spousta těch lidí hošmahem odsou dělá
a my bysme to udělali taky, nebudeme vůbec nic zalávat,
že prostě keca, že si to by myslí.
Takže ona se k tomu nevěděvala, ona vlastně,
to ji okolí říkalo, to není můžný, my se na tom prostě nevěděli,
nikomu o tom neřeklá, to nedává, jsme se proč jako,
proč by, jakože dokážeš jako pochopit,
že si třeba chceš dát klid od nějakýho jako světašou biznesu
a nejdeš si běžního skladníka,
to proč je tomu nic, ale on byl jako její stalker,
on ji psel od svých osmilé chápete, to není jako,
že jeho potkala prostě v baru.
A navíc, bohožel a na tom jako stavily te média jako nejvíc,
on byl jako pupkatej, teď byl taky nepoluplešek,
jeho nebyl to jako fešiák, já to prostě nejde říct jinak,
prostě ty média se chytěli toho, že je to prostě kráská zvíře,
tak to jako fungovalo.
Takže samozřejmě novináři, blázny výstolker, je to smišlený.
A které dríká vytách fotku, říká,
to jsem já a Něta.
Co bylo na to?

Co bylo na to?

Svěděli spolu na gauči, ví jeho chajě,
toto peta byla stejná, drželi se za ruku,
můžeme se obýmali a byli to jeho narozlěný a fotila to jeho máma.

Jo tako.

A teď všichni to novináři, cože?

Jakože?

Že to není fotka vyfucená nikde na ulici, že to můžeme říct.

Že ti u ní doma na gauči a drželi se za ruce.

Je to jako evidentně.

To je blbý, no.

To je blbý, já neto.

Takže jako nekecaal.

A?

Že opače, čekám kde je na pravda teda.

A?

Teď teda samozřejmě se jako ukazuje, že aha, měli bysme ho teda brát asi jako vážně.

No a on víci chvotek jako neměl, tak nebyly mobily,
že od dneska by v tom mobilu třeba měl těch chvotek milion,
ale tohle bylo prostě vyvolaný normálně s filmu.

A Gertnil ještě do pisy, který psal a neta.

Vyznávala mu v nich lásku

a děkovala mu v nich, že jej nikdy neprestal hledat.

A psal je ona.

Ne.

Jo?

Co to za je?

A teď si přistavte jako, že jste ten nominář, který vato mi jako píše a řekl,
a uchěl by se a teď před takový le, boom, boom, boom.

Byle to realně do pisy jako od ní.

Teď se ukázalo, že vztah ženej, která ona v té době mohla mít kohokoliv,
byla nádherná pro boha, jakože tak ty media psali o tom,
že teda mohla mít kohokoliv a našla si obklouští o plešetící ho holaň, dělá.

Ale stalo se to.

On teď natvrděl, že se rozešli pro to, že to ani tam měla jako pocit,
že on se vynuje moc jenem, že nám a žádnila na něj,
což se si i podstate nemůže být pravda, protože on je o to smela čekal
a neměl se si potkal, takže to si nemysím, že by si jako dělo.

Ona tvrděla, že on pak stával na přízdoví cestě k ní domů
a nebo na cestě do supermarketu a začínala se ho prostě bát
a už to bylo jako ona z logiky věci, že se s ním prostě rozešla,
protože to nebože byly každý z jiného světa, že jo.

A že to k tomu soudu došlo, protože už chtěla nějaký řešení,
protože se bála.

Souci teda splnili jí přání, od souděloho v desetě bodech obtěžování a na dva roky ho vykázal ze Švecka, bohužel pro něj on to nedodržel, psalí dál dopis a dál jezil o toho Švecka, takže v roce 2003 bylo podměně od souze a na další dva roky prostě bylo se nejistou o Švecka, takže to je rozděle.

Aně ta je aktuálně pabyčkou čtyřbnu učat, k celému příběhu se odmítá vyjadřovat, ale to je v těpný dnes pracovávala, vyskočila mě článek, se rozhodla a předušit od pučinek a vydala nový singl, takže ta holka se vrací, ta holka je bek. No a teď je to prostě dnesmyslí příběh a je to samozřejmě zajímavý, jako novinářsky, ale i pro psihiatry, protože prostě řekněte mi, jak je jako rádný, že prostě jste jako stalker slovní osobnosti a voprada se vám stane, než jej někde potkáte, aby fotíte se, ale že s ním dva roky žijete a spíte a než jej máte doma s vázanou ve sklepě, ale jako dobrovolně, jich se tohle jako stane, jako co tohle je za příběh zpohátky, to jsme přešli za zrcelo, už tady běhá ten zajít v tom klubouku, s jima hodinkama.

To si říkám celou dobu, no.

No, takže, vysvětli.

Potom, co proběhle tady ty soudy, tak se k tomu jako vyjadřovat a lidí v tom bíš o knížky a tak, tak se k tomu vyjadřel a švétský fonem s ním, psihiatr Frederik Heden, on ho vyšetřoval, jako, že jsem dělal nějaké rozhovory.

A ten unějter diagnostikoval Erotomány, což je psychotický stav, který ve vás vyvolá přesvědčení, že je do vás někdo a obvykle to bývá někdo jako v vyššího postavení než stevy zamilovaný. Vy tomu prostě věříte.

Jako, že neexistuje pro vás jako varianta, že by to tak nebylo.

Vy prostě víte, že to tak je tečka.

A ještě unějterá, že se to dá pojmenovat jako Declarembel Tuft Syndrome, který se menoje po pařízkým psihiatrovi,

který s ním přišel koncem 19. století,

kde třeba přišel s příkladem nějaký jako služebný,

která měla jako v hlavě pocit, že teda má Románek s Králem jeřím pátým.

Jo, jako, že prostě je to ta posedlost a to přesvědčí,

že ten druhý vás taky meluje.

Ten garci do teď jako nemyslal a nemyslí, že by mohl být nemocné.

On prostě pravdu věří tomu, že...

a teď je stršně samozřejmě sklamaný a oblíbený.

Ale já bych se na to chtěla podívat z strany ty a něty.

Protože prostě, já jsem, já když jsem...

To je on?

Jo.

Na, vy to budete mít ve videu ty fotky jo.

Na Amazon Prime je dokument asi hodinovej a to je ta fotka, kde je to postavené hodně zjela jako strany.
A teď vy jako to koukáte na to a poslucháte to a říkáte si, jak to je smišnej příběh, o čím tady mluví a pak jde právě asi to fotku.
A ty víš, že prostě Hirvígov stalo se to.
A on totiž tam se sešlo stršně moc věcí, jo.
Ta ani ta se rozvedla po první teda s tím běrnem.
To byly první rozvod.
Pak si vzela právníka, Tomase Zonenfeldá a s ním...
Oni ta věřinnost se rozvedila, že za něj byla v dená až ve chvíli, kdy se rozváděli, asi potřebchla tak, že prostě byly svoje.
A teď ji potkalo to, že jí zemřel otec a její matka spáchala sebe vraždu.
A to si dělo všechno jako v hrozně krátkým, jako česovém v období.
Do toho si ve mě, že ona teda zažívala ty záchvady jako panikej, kdy se bála toho lítání, toho cestování, do toho údeně, měla i jako foby z velkých dávů, což prostě prostě pěvačku to vůbec jako...
Víš, to nedá vás vlastně...
Předešlo všechno protiní, úpaně, všechno tady ze věci.
A do toho ještě, takže ti předeš o te rodiče, rozvedeš se s druhým manželénem, takže druhý nějaký životní sklamaní.
A zhruba v té době, pak ještě umírá objevitel, mimo říké jako otec, ty aby, který si má jako fungoval jako manažér.
Takže ona možná v tu chvíli, jako potřebovala někoho, kdo jí dá to zázemí, bude ten jako přístav na děje, broní.
Ale jako pořád se říkám, víš, jako vy to jako, že nikdo po něj nikdy, neto už je víc než ten GERD, nikdo na něj nebude koukat, nikdy víc obděvně než von, protože ono prostě chápete od osmlet a čekal na něj prostě až do padesátě než jako co podkají.
Ale já bych tohle pochopela, asi ve chvíle, kdyby šlovo člověka jako zdavu, kdy si řekneš, tak chtěla někoho normálního, je prostě hodné, je jedno, jak vypadá, prostě tady z krámu, že přeskočit mezi kým kolev, to je úplně jedno.
Ale přeci, když přídete k němu domů, je jedno, že byli prostě v rozpadlých hajdě, tak vy máte peníze, je vám to šumák, je to možná servá i v rovistou peníz, komfortní zvonyc o kolev.
Ale když přijde k němu domů ty vole, a on má tvým obličím vytapetovaný celý byt, tak to je přece red flag jako kráva.
A asi si nemůžiš myslet, že to jako zloho do běhlediska boje fungovat, ale měže to dopadne dobře, až se rozejdete.
Ne, do mě, frajer, jakože po mě to už jí od svých osmilet,

a bylo do mě 50 neby.

Prostat si, že k tímho přijdeš domů a on má tvýma fotkama

vytapetovanej byt, to není jako, že tě řekne,

já tě v obdivu, jsi jako fan, vlastně tě jako fan jim to jako super.

Ne, ty přijdeš domů, k němu, a ten dom, ten byt, je tvoje muzeum.

Vstrašný.

Tak to je přiče, úplně ta vlajka tě musí praštit přes ksicht

a oslepit tě, a ty se musí říct.

Tak tě češelo, Gerty, goodbye.

Do svedanou.

Hej, dol.

Ty vole.

To jo, no, to bych asi v zánohy nárameno.

Že jako ve finale, to je jako dopadno, až je jako dobře.

No, na tom příběhu je dobrý,

to, že se vlastně nikomu něco jako nestalo,

že byl naštěstí snad je neškodné,

že vlastně nikdy si nic nedovolil,

že vlastně to, že se to, že jich vůd píše do pizdy,

to je vlastně úplně nepošlí.

A v roši je nepo stělá, v roši je píše a nepo stělá.

V zákast do švedská portámi z děl.

Na rozrostomelí.

Ale jako je vlastně jako tenhle příběh,

já vím, že to není vražda nebo tak,

ale to, jak nám před se patří.

Je to hrozně zajímavé, no.

Jako, že...

Jako to, že má někdo Stolkera, tak dobrý,

tak to má spou sa slavný hvěz.

A tohle je úplně jiné...

Ale že s ním žije, tak to přece se ještě nikdy nestalo.

To úplně zahranou Stolkerství už tohle.

To je úplně jiný odvár.

Čeřilá se pojde.

Abo by jsem to teda nevěděla.

A ona teda jsem zapoměla, jak ta blbizna bala hezka.

Ona je terafun hezka.

Je, je, je, je.

Tam je tak 73.

To ne, je prostě hezka a prostě hezka.

Jako, fak je dobrá.

Jako chtěla běžít, že v 73 chtěl je podat,

jako o nás znam tomu, že byla Bond Rock a Blondine,

ale se se neběhne moc podobný.
No nic, tak to bylo teda mojí překvěd.
No tak toho znikujeme.
Střěře, jsem se těšil.
Ale dobrý, ale a jsme z nás trošičku vodechli.
Jo, a tohle k nám patří, ale to není prostě o ě mŭbec.
Těpláho.
Mŭbec já nevěděł, a tohle.
Vtěž, o tohle snutu, aby jsme se rozšěrovali obzory.
Teď se teď prohodíme.
Jo.
Tak jsme zpátky.
Jsme zpátky.
Jsme zpátky.
Já ať na to nezapomejdu dopovím, jak skonĉilo to s tou věštkiní.
Ano.
Takže situace pitslí v oba dvě.
Já už na odchodu on v tomu těho zŭstat.
A já ze srandy říkám, ale prosím tě,
jdiť mi dva k sobě patříme.
Já zamolám tě paní věštkiní a vara nám to vysvětlí.
Dědská, jaká je pravděpodobnost, že jste tam opravdu dovoláte
a dostanete se do vysílání?
Já vám přísahám.
Přísám na cokolik chcete.
Jsem tam dovolala.
Nekej, a propojel je tě?
O ním je propojel.
Podobně mě to stalo tak 400 korŭm,
že jsem řekala hodně dlouho na drátě.
Teď si byla hodně odhodlala,
a mě dokázala, že k sobě patříte.
Dědská, víc se se dostalo.
Já znam tě paní řekla.
Potřebuju zpátky.
Je si s partnerem, ze kterým teď momentálně jsem,
tak si spolu zŭstaneme, si k sobě patříme.
Teď paní věstky se se podělali těch karet a říká,
no, sloĉno, ne, ne, ne.
Já to tam vŭbec nevidím.
Vy si budete svojí cestou, ne taký medvídek, ne, ne, ne.
Já to tam vŭbec nevidím.
Byť vám a udělám ten řes a odejdou.
A frájěr se rozbreĉel a říká,

vidíš, co a potočil se a já ty koko z to, co se stalo.
Takže to vám zlepšel nečer.
A já by buch smíchu a bylo to v těpne, bylo to v těpne.
A pojď malý době jste se rozešli od toho hodla incidentu.
Já už to mám mleze a to bylo partý, dnů, mře nám.
Přesně chvílko se o předtvou ležskou kartáčka.
Počkej, a pak volně si představujte na rozchod,
když se s ním rozcházíš, a on takže to kartáčka měla tagnát, pravdu.
Takže zárom tak.
Na uhlenění, protože tenhle případ vůbec nebude jednoduchý.
Dobře.
Budu mluvit o případu rodiny dounových, pomlčka konrádových.
Vysvětlím vám to.
Šlo o rodinku, ale ten příběh je známej jako případ rodiny dounových.
Rodiná žela v USA, v Texasu, já jsem se ten Texas oblíbila,
teď i minule jsem měla Texas.
A želi v nistečku Pampa, byla to čtyř člená rodinka.
Mamiňka se menovala Michelle, otec Brian,
ten byl o čtyři roky mlačí, než ta jeho žena.
A my se budeme bavit o roku 2005, a v tů dobu bylo Michelle 35,
a tomu Brianový bylo 31.
Takže mladý pár.
Společně vychovávali dvě děti.
Ten syn se menoval Zak, a tomu bylo v té době 14 let,
a vychovávali ještě holčičku Robin, a té Robin bylo 10.
Je teda potřeba říct, že Michelle už předtím byla jednou v Daná,
a oběti děti si přivedlá z před kozího vztahu.
Ten biologický otec dětí nebylo to tak, že by se na ty děti vypadl.
On se snímá nějak pravidelně výdal, ale želi v té svém mámi a s tím Brianem.
Oni se vzali tam mamiňka s tím Brianem,
a ten Brian měl právě přímení konrát,
a ty děti měli přímení potom s vým biologickým dátově,
takže pro tohlači uvádím obě přímení.
Byly teda manžele, a ten Brian ty děti miloval,
a on žádný neměl, a hrozně děti chtěl,
a byl hrozně šťastný, že potkal tu Michelle.
Když sež pětá 30 letá holka, co máš dvě jako děti,
tak bych si třeba říkala, jako někoho najdu,
že někdy děti chlapy jsou na to taký pentlých,
že chtěou třeba bez dětnou nebo něco.
A on byl úplně natřený, on byl přesně opak,
že on hrozně chtěl děti, byl natřený,
že má ženskou s dětnou, a samozřejmě se bavili o tom,
že by někdy v budoucnu chtěli mít taky svoje vlastní,

pokud tím to půjde.

No a ono to šlo. Ono se podařilo.

Michelle otěhotněla a čekali teda společný mimčo.

Teď bych prosím vás ráda probrala, kde žili.

Protože to je tema samo osoby.

Je to teda Texas, městečko pampa, ale nebydleli přímo v té pampě.

Bydleli za městem respektive úplně uprostřed ničeho.

Já jsem si to dávala do Google Maps.

Dala jsem si tam toho pandiuláka.

Něcká, je to u slnice číslo 70, a v okolí není nic.

Ale jakože nic, to je jak uprostřed pouště,

kdyby ten dům stál takový bungalov,

stojí tam jenou ten bungalov, teď je to vzdálené ještě

celkem o té slnice.

A není to úplně místo, kde by se se jako na první dobroj

cítila jako dobře, že fakt sež tam o samocená.

Já jsem tam dávala jako cestu do centra,

tak do centra do té pampy to bylo asi 15 minut autem.

Ale oni tak byli spokojení, protože samozřejmě pro nás je to krípy,

ale pojd' mi si řídi, na druhou stranu je to nádherný,

protože jste daleko civilizace, jste v přírodě.

Teď pro ty děti je to úplně perfektní,

že oni nemusíte mít strach, pustíte ven na dvůr,

oni s tam hrajou, měli tam i několik hospodářských zvířat,

měli tam velký pole a nakonec si z toho časem vybudovali

takovou malou rodinou farmu a ten Brian už to pak měl jako

hlavní práci, takže on si farmařil.

Ta jeho žená byla doma, protože měla před porodem,

chystala se na materskou a bylo to prostě jedna velká šasná rodina.

Pokud jde o tu Robin a toho Zacha jejichu bráhu staršího,

tak to byly normální dědka, lítali pořád někde povenku,

rádi jezdili na kole, měli spoustu kamarádu, ve škole se jim dařilo

a v podstatě byste na té rodině nenášli jedinou vadu.

Samozřejmě vždycky se něco zazavřenímá dveřma

a nebudeme žít v tom, že jenom na obláčku byli tam určitě i nějaký hádky,

ale byli prostě šťastní.

Do toho všichni chodili do kostela,

pravidelně chodili do kostela, všichni ve městě znali,

jezdili si k nim pro čerství vajíčka nebo pro maso,

tam mišel vždycky, když někdo přijel,

tak mnoha chystala čaj, upekla nějakou buchtu,

spolu si popovídali, co se děje ve městě, probrali drby,

vzali si vajíčka a jeli prič jako úplná idelka.

Ale idelka skončí, dámy a pánové, a budete hodně drsný.

Proč já mám rád ale děco, pečo buchty a dáme my.
Mě bych takhle skončila, nejradši, nejradši bych takhle skončila.
Přesuneme se do 30. září roku 2005.
Ten den byl běžnej jako každý nej,
ten Brian pracoval na farmě,
ráno pří dokonce svým dětem nevlastním udělal
ich oblíbenou snídani, ujál palačenky s nějakou čokoládov
a čerstvým ovocem.
Ta myšel potom jela odpoledné z tou Robinstavou svojí cerov do města,
protože potřebovala vybrat nějaký oblečení.
Ona byla v 6. měsíci, tak už ji všechno ne sedělo,
tak jeli holke nakoupit oblečení,
šte i do hračkárství nakoupili nějaký oblečení,
proto mi mčo.
A ta Robin z toho byla hrozně nadčená,
protože se na toho souroznice hrozně těšila
a dokonce mám podcí, že měla čekat holčičku,
ale nechci kec a uváděl to jenom jeden zdroj,
ale s největší pravděpodobnosti to měla být holka.
No, ovšem, holky teda nakoupili,
dojeli domů z města a všichni společně povečeřeli a šli si lehnout.
Měli ty děti, měli každý svůj pokoj.
Robin měla svůj i ten zachňel svůj,
rodíče samozřejmě byly vložnice.
No a okolo třetí ráno, konkrétně tři čtyřicet pět ráno,
se mala Robin vzbudí.
A vzbudí se s tím, že měla zlej sen.
Ale jak ze chvíli zjistí, tak to žádnéj sen nebyl.
Robin prosil vás zbuděli výstřely a křiky jí maminky.
A ona si v první fázi myslela,
že si něco zdálo a vzbudila se.
Boužel teda zjistila, že maminka opravdu zvedle zložnice křičí.
A ona zůstala naprosto všoku tahlčička.
Byla jak přikovaná k té postelě a nevěděla, co mám dělat.
Uslušila další a další výstřely, potom ten křik přestal,
tej její mámi.
Nakonec samozřejmě byla zvědava, jako co seděje,
jestli ruplo v bedně trátům brájenovi,
nebo jestli brácha v pořádku, nebo si tam někdo vloupal,
tak šela k jim dvěřím do pokoje a snažila se koukat přes škvírku,
jestli něco neuvidí, ale v ten moment, co tam klečela a koukala,
tak uslušela kroky, jak se blíží k tomu jejému pokojíčku.
Takže ona kamžitě vyskočila, schovala se zpátky do té postele
a opravdu do toho pokoje někdo vstoupil.

Ona tohoto dotičně on neviděla, respektive, neviděla mu do obličeje. Nebyla ani schopná rozeznat, teď si to byl muž nebo žena pomalu. Ten dotičný na ní namířil a dvakrát po ní vystřelil. Na štěstí, tu Robin, ta kůlka zasáhla do ruky, do ramené a do nohy. Ale samozřejmě krvácelo to, ale v podstatě to v uložkách jenom lízlo a nebylo to žádný vážný zranění, ani to krvácení nebylo tak silný. A teď samozřejmě mohla začít křičet, plakat, mohla se pokusit utec, ale ona si desetiletá holka v ten moment uvědomila, že pokud opravdu dál najevu, že je pořád živá, taky ten vrach dorazí. Takže pro smás ona přestála, leže je mrtvá a jenom ležela a nehybně ležela v té posteli, on se pak ještě koukal ten vrach a odešel přič. A teď si představte, že ona leží v té posteli, postřelena dvou maránama a ten útočník šel vedle dopokojejeého bráchy a z toho pokoje se ozvali další výstřely. Ještě předtím si rožnul, že ona viděla schodby, že tam je světlo, takže si na toho bratra posvítěl a uslyšela rány teda i v tom pokoji a uslyšela pak něco jako nářek toho bratra. V ten moment, kdy zaznil poslední výstřel, tak pak bylo v době v době hrobový ticho. Jsem tam, Robin, slyšela nějaké kroky, protože ten útočník se pohyboval potom do mě a nakonec uslyšela hrozný rány, jako když by někdo házel z věcma nebo ztěchval nábytek a přišlo jí to, jak kdyby ten vrach u někdo ma něco hledal, že vysunoval šuplíky, pak buchal z dveřma, pak vyházel celou knihovnu a choval se staršně zvlášně, ale furt ležela v té posteli a dělala, že je mrtvá, protože se bálala, že by se mohlo vrátit. Potom po pár minutách uslyšela znovu ty kroky v chodbě a buchnutí dveří, takže se z toho vydudkuvala, že ten vrach už odešel. Ale protože pořád byla paralizovaná a měla strach a byla v šoku, tak ležela v té posteli další dvě hodiny, dvě hodiny ležela postřelena v té posteli a pak už jako se brala sílu a odvahu a říká si, tak budu ležet a budu krváčet dál a nebo teda něco udělám a prostě to rysknu, takže ona se rozhodlá, že to ryskné. Rozumnou věc, kterou ta holčina udělala a kterou si uvědomila sama, že nebude procházet ten dům, protože počítala samoznistou variantou, strílalo se tam, že najde třeba svoje rodiče nebo svého bráhu mrtví, tak se na to vyprdelášla rovnou do obýváku, kde měli pevnou linku, která ale nebyla bezdrátová jak telefon, vyběhla z toho domu a zavolala na 911. Celej záznam, jak volá na tu 911, najdete jednoduše na YouTubeku. A ten hovor je celkem dlouhej, ona tam pláče pořád tenho, pakuje, že chce svojej maminku, že má strašnej strach, jestli se ten útočník vrátí, že neví co má dělat, ale zase musím říct, že na desetiletí dítě byla jako hrozně racionální a všechno, co říkala, tak dávalo smysl. Ona se jí ta dispatcherka zeptá adres a ona hnedka řekne.

Ona tam dokonce popíše, ona řekne tu adresu a hned zápětí na to řekne, je to 13 minut od nějaké burgráry nebo od něčeho, nějaké restaurace a všechno to jako perfektně popsala. Celou tu dobou velastou dispatcherkou na tom telefonu a pak je tam vlastně slyšet, jak říká, že už vidí majáky, že už se policie blíží. Když přijela ta policie a samozřejmě tam byli i hlasiči, v prostě všechny zahrani složky, sanitka podobně, tak přijeli na to místo, tak ta malinká Robin stála venku před domem a protože nechtěla být sama u vnitřom do mě, nevěděla, co se tam stalo. A jako prvního uviděla místního Šerifa a ona jak ho uviděla, tak i když ta Robin ho nikdy předtím nevěděla, neznala ho, nevěděla, co teza člověka, viděla prostě jenom tu uniformu, tak se za ním rozbíhla, rozplakala se a jenom ho obýmala a držela ho v náručích, že to jako bylo, že se jí ulevelo, že je kurečně vbezpečí a byla prej jako hodně štěstná, že už se nemusí bát a říkala tomu Šerifovy, že potřebuje, aby zachráněli její mamenu a brášku, že jsou určitě naživu, ale potřebuji pomoct. Aby je rozptílili, tak ji vzal jim mezi té hospodářské výřata, co tam měli nějaké tam všechny nakrmely, ona si je pohledela a to dítě přišlo prostě na jiný myšlenk, aby tam neseděla v autě Šerifová a čekala, jak budu vynášet těla přiklíty nějakým hábitem. Mezi tím šli teda policisté do domu, aby zjistili, co se teda vlastně stalo a tam teda narazili na totální masakr. Všichni tři členové rodiněji byli mrtví, včítně té mamenu, která byla v šestím měsíci. Všude byla krev a hned na první pohled bylo jasné, že všichni byli zastřelení. Bohužel, tady tu informaci samozřejmě museli říct té robin, která až do posledních chvíledů falav to, že uvidí celou tu jejich rodinu vycházet z toho domu s drobným zraněním, jako měla třeba ona, což se ale nestanou. Byla převezena do speciálního zařízení pro děti, kde byla teda poskytnutna perfektní péče, hlavně teda po psychiatrické stránce, měla tam psychiatra, který pomáhal s tím vším vyrovnat. Samozřejmě nejdoložitější věc, ta robin je přeživší a je to taky svědek. Takže ta policie trošku doufala v to, že im ta robin při tom vyšetřování může nějak pomoc. A ona opět se dostávame k tomu, jak byla hrozně statečná, protože ona se rozhodla, že z toho policii bude spolupracovat ještě ten den, když ji převezli do toho zařízení pro ty děti.

Ona se jim snažila, co nejpodrobněji popsat, co se tu noc stalo, ale jak už jsem změřovala, nedokázala popsat toho utučníka, protože byla tma a ona jediná, co si pamatuje, tak jsou dva záblesky, to byly ty výstřely. A hrozný rachot, že ta zbran dělala hrozný rándál, říkala. Policii je taky řekla, že slyšela celkem 15 dví střelu, což je celkem dost. A opravdu se česem ukázalo, že ta robin se zapomatovala úplně perfektně, protože u všech členů té rodiny byla provedena pithva. A zjistilo se, že maminka Mišel vzůvě měla celkem šest rán, brater zachtří a brájen taky tri. Jak víme, tak po robin vystřel dvakrát. A zblívá nám poslední výstřel, tak ten vrach zastřel jejich psa. Takže počet výstřelu, co říkala, robin perfektně seděl a z toho si odvoděli, že ta holka, co jako říká, tak bude pravda, protože si perfektně pamatovala takový detail. Pokud je o to vyšetřování, tak policie tených dům do slova obrátila z úru nohama a hledali cokolit, co by mohlo na ves k tomu pachateli. Bylo jasný, že do toho dům se někdo dostal násilím, protože měli hlavní vchodový dveře a pak byli zaťní dveře, který vedli do kuchy, jen je mám pocit a ty byly, byly budi vypáčení a nebo vyražení, ale byly to buhvy, jaký dveře, byly to prostě klasický dveře, který když jenom kopnete, tak jsou prostě vyražení, nebylo to takový problém. Ne našli na místě žádný DNA, našli tam žádný otisky. Jediný, co měli, tak byl otisk bod před domem, byly tam taky nějaké vzorky pneumatic z příjezdové cesty a našli se nábojnice. A díky tomu se zjistěl i zbraň, kterou byly všichni zavražděni, bylo to AK, protože Kalašnikov. A což taky vysvetluje, že tahle očička říkala, že to byl strašný randál ty výstřely. A mezi tím pořád probíhaly rozhovoristou Robin, která se snažila pomoct, stále zároveň, už to pro ní v určitém stádiu začalo být hrozně náročný, protože měla luční můry, nemožla skoro spát, často plakala, křičila ze spaní, počurávala se, když spala do toho i samozřejmě všichni chyběli, na jednou byla úplně sama, takže to bylo pro ní neskutečně náročný. Ale v če měla štěstí, tak bylo to, že okolo se by měla lidi, kteří pomáhaly,

ať už to byly lidi v tom zařízení nebo ty policisti.
A hlavně nezapomínajme, že měl toho tatinka,
k tomu se dostaneme.
A při jednom povídání s těmi policistami,
s tou sociální pracovnící, tak ta robin už to ukončila.
Ona prostě řekla, na prsto, na rovinu,
nezlobte se na mě, na mě už to moc,
já už se s tím potřebuju nějak vypořádat,
ale tak jak neslyšíte, ona to neřekla,
jak má ludit, já už to tam nechci mluvit,
už nenechte, ona normálně vysvětlila, proč?
Já už se prostě necítím tím dobře,
vyvolává mi to ty pocity znovu,
mám noční můry, já už prostě chci přestat,
takže samozřejmě s těmi výslechama přestali.
A jak jsem změnila toho tatinka,
tak měla toho biologického tátu.
Ten jej tata, stejně jako její máma Michelle,
už měl novou rodinu, nový život,
ale už se s těma dětma akorát tak často neviděl,
ale furtněl o ně samozřejmě zájem,
a ta robinsný měla hezký vztah,
a on se k tomu postavil velice hezky
a vzal si to robin samozřejmě k sobě.
Měl teda novou ženu, měl dvě děti,
a teď všichni důvěl,
že vlastně to robin to zároveň roztíli,
že tam budou nějaké sourozenci, který znala,
a bude se hlavně cítit v bezpečí.
A to bezpečí bylo teda hodně zásadní i pro tu policii,
protože byly hodně opatrní a báli se,
že ten vrach třeba zjistí,
že ta robin to přežila a bude chtít to celý dokojnčit.
Jako člověk nikdy neví.
A samozřejmě tady ten případ řešil celej Texas.
Samozřejmě se nedivíme, tady vyvražděná celá rodina,
malý dítě, potom další malý dítě,
který tady ten horror celý přežilo,
takže se o ta robin psal v médiích,
takže ten dotičnej,
pokud žil v Texasu, tak se to k němu dostalo,
tady ta informace, že ta holčička neumřela.
A takže ona se nastěhovala k tomu tatinkovi,
a ona musela být jenom v tom do mě,

nemohla nikam chodit.

Myslím si, že ten krát maximálně upustili jenom ten pohřeb,
kde pohřeb probíhal všech tří členů rodiny na ráz,
a měli tam policijní hlídku, která strážila ten barák 2047
a dokonci jim tam naintalvali kamery.

Takže tady se mi ta práce policistu jako velice líbí,
že fakt nepodcenili vůbec nic.

No a těka zpátky k tomu vyšetřování.

Přátale, abychom se dostali k tomu,
kdo má tady tento hrozný činn na svědomí,
tak si trošičku odskočíme.

Odskočíme si z Texasu do Missouri do městečka Pineville.

To je celkem štereka.

Já a moje Google Maps me to zase řešeli.

Je to prosím vás 6,5 hodin autem.

Je to fakt štereka.

A tady se vyšetřevala Vražda.

Šlo o Vraždu 70. letého mužek,
který se menoval Oly McCool
a jeho nevlastní cera Don McCool.

A 30. září 2005.

Což jeden předtím než se stala Vražda tady té rodiny.

Ten den, okolo 10. hodiny ráno,
přijel do domu svého stríce,
ale jo, jeho strajda byl ten 70. letej pán.

Přijel tam okolo 10. hodiny ráno
a byl s tím strajdou domluvený,
že mu pomůže s nějakým velkým nákupem,
potřeboval něco a pouhladit doma,
tak potreboval pomoci. On tam dojel na to místo,
k tomu bráku a zůstal jako v šoku,
že byli sice domluvení na 10. ráno,
ale nestálo tam jeho auto a on ho znal velice dobře.

Pardon?

Když tam byl?

Škrá bylo v mě v krkhu, že to byly.

A věděl prostě, že strajda by nešel nikam bez auto,
protože neměl tam kamít.

Tak už jako pomalu se dál zpátky,
že přijede pozděj, ale všimlesi,
že hlavní dveře jsou pootevřené.

Tak si říká, aha, tak s tam dupodívat.

No a vešel do toho domu

a v příze mi netford by našel svého stríce v kalůži krve.

Okamžitě utíkal ven, zloval na 19. r.
a když přijela policie na to místo,
tak zjistili, že v domě jsou dvě těla.
U dveří do sklepa bylo tělo jeho nevlastní cerité don
a vypadalo to jako kdyby se zrovna vrátila od někud,
protože měla kabelku,
a ona měla takovou tu kabelku, jak máš přezeramenu,
že nějak vručala máš přezeramenu
a nenosíme doma kabelky přezeramenu.
Takže buď se někam chystala a nebo od někud přišla.
A právě ona i v tom vyšetřování pomohla,
protože i samozřejmě skontrolovali obsahy kabelky
a tam byla účténka z 29. září
a byla to účténka z obchodu
a bylo tam napsané, že ten nákup proběhl něco málo před 2 hodinou odpoledně.
Takže vlastně si s toho vyredukovali,
že někdy odpoledně toho 29. byla ta don,
někde by v městě nakupovat, měli přímo ten obchod
a pak jak se vrátila domů,
tak ani v podstatě se nestěhla vyslíct a už ji někdo zaverážděl.
Takže to vypadalo, že to bude 29. hodinu předtím.
Oba dva byly zastřelení, v Raxa do Dubu nejspíš dostal oknem vkoupelně,
který bylo úplně do kořán a jsme zase u toho.
To bylo takový to pitomý okno vysouvací,
který absolutně není těžký vytáhnout.
Je bych to moje zakázala tej ty vokna.
Já jako...
Hám se čeval votočit klíčkou, chápu to správně.
Víš, to je proč jaký ten v okno, jak vysunej, zasunejš,
no a oni asi ho neměli zaopatřený.
Nebyly točič porušené teda žádný zámky, takže bylo jesný, že to bylo to okno.
Policí ani v tomto případě neměla žádný důkazy, nebo stopy.
Ale rozhodli se teda vyslechnout všechny, všechny jsou sedy v okolí.
A ta vražda se s největší pravděpodobností stala za bílý hodne.
Takže se jako řešilo ty bláho, tak tady máme jako dva mrtví
a nikdo nic neviděl, nikdo nic neslíšel.
Ty výstřeli opravdu nikdo neslíšel, což je jako celkem zajímavé, ale může se stát.
A vyslíchali všechny ty sousedy a jeden ze sousedů tvrděl,
že viděl jednou chlapíka z města, jak se jako dívne potuluje po jich ulici.
Jo. A ten týpek bydl kousek od tam, takže vlastně nebylo nic dívneho
na tom, že by se tam zatulal a byl to jako taky trošičku podivín.
Menoval se Scott King. A ta policie prostě musela to prověřit,
protože by to mohlo někam navest.
A toho Scott'a si teda proklepli, zjistili, že právě on, ten Scott,

pár dní dozadu, nahlásil loupěš u něj v domně.

Scott byl totiž klasický američan a sběratel zbraní.

A tvrděl, že se mu stratilo několik drahých zbraní a taky munice.

A policieřter řekl, že si myslí, že v tom bude mít prsty jeho vlastní syn.

Iho vlastní 23. leteč syn, který se menoje Levi King.

A zajímavý teda bylo, že jedna z těch zbraní, která se Scottowi stratila, tak byla přesně ta, kterou někdo zavražděl tymeck Kůlovy.

Aho.

Protože si tam našli nábojnicy, který přesně odpovídali té zbraní.

A tohle všichno se rozvedlá ta policie a začalo je zajímat,

kde je teda Levi a kde je ten jihosinátor.

Protože ten Scott měl i jako alibi, že nezavražděl je prostě.

Bylo to úplně smetené ze stolu.

Ten Scott teda řekl, že svý josiná na posledě viděl 29. září okolo 6. nebo 7. hodiny ráno.

Já mám jenom představím, kdo je teda Levi, protože to je celkem zajímavá postavěčka, jo?

Narodil se do početné rodiny, měl 6 sohrozenců a s tím Levíem byli celý život jenom problémy.

On nechodil do školy, kašlal na to, neměl kamarádi, kamarády.

Byl hrozně agresivní, vznětlivý, pořádují něco štválo.

Jeho rodiče do toho brali jako drogy ve velkém, alkohol a ten jich dům, prosím vás, to byla jakoby zářdivější.

Oni měli zbraně jako dekoraci.

Takže tam vysel nějaký sapík, tady nějaká odstřelovačka a fakt jako plný barák, jako zbraní úplně celej.

A teď ty si to děcku a vyrůstáš, teda jako v tom, že ty zbraně jsou něco úplně normálního, že máš jdeme alkáčko.

To je úplně běžný, že ten livá je tady v tom plnestom vyrůstal a on byl, on to měl tak jako v hlavě nepořádku,

že třeba kdy se pohárdal se svojí ségrou, taký na konci té hádky zapálýl pokoj. Oni reálně pohárdali pokoj benzínem a zapálylo.

To běžně dělá, že se s ním pohárářím, pohárářím, pokoj benzínem a škatneš.

On rád škatal a jednou se vloupal do domu sousedá a ten dům v poště zapálýl.

Tam už to teda dopadlo hůř, ten dům málem jako fakt celej zhořel a on byl teda obvinen z řářství a v loupání a byl odsouzen na 14 let zamřížeme

a teda je třeba přesně ten moment, že kdyby tam zůstala těch 14 let, tak se třeba o tom levu bezne bavíme.

Protože on byl propuštěn, tu bylo 20 let, prosím vás, když byl odsouzen na těch 14 let, a on byl propuštěn po roce a půl na podmínku.

Jako z 14 let na rok a půl, asi měli jako fraer podpaluje domy, jako to je člověk, který ho chceš mít za sousedat.

No to jo, to jo.

A on byl teda propuštěn, teď do toho tohoto liváj bral, taky drogy, hodně píl, byly s nimi furt jenom problémy.

Ještě se taky řešilo, že podle všeho mělo by polární poruhu, takže to taky není úplně dobrý tohlen z toho kombinu z nějakýma drogama.

No a právě toho 29. září se ten Scott, s tím svým synem lívajem pohádal a pohádal se tak moc, že ten Scott řekl, hele já už na tomhle mám nervy, prostě vypadni, uměne budeš.

A prostě ho vyhodil. A to bylo na posledceho viděl mezi šestou nebo sedmou hodinou rání.

Byl ten na lívaj vydán Zatikač a byl hlavním podezřelým z vraždy toho 70. lety opána a tého nevlastní cery.

Nakonec byla ledopaden, když se snažil projet hranice Mexika a USA, jel červeným pick-upu, který patřil panu Meg Koulovy, který ho zavraždil.

A tam je prostě vás ešte for, o něj otočíš, chytli v Elpasu a jako vtipný, ona se neměl navigaci, ale on se jako snažil zdrhnout a vonc toho USA se fakt jako dostal do toho Mexika, ale podle ho slov se pak jako stratil.

Tak si řekl, že se vrátí zpátky do toho USA. A právě na té hranice ho zastavila hlídka, chtěli podem do klady a pred je ten device strašně znervouznil, začal se jako potět, měl jako hrozní tiki, nedokázal udržet oční kontakt s tou hlídkou.

A vytáhl do klatřej ménem Brian Conrad, což je dámia pánové, ten pán, ten farmář od té rodiny, který byl zavražděnej.

V tom teksasu, 6 a půl hodin, nos Elpa se to ještě dál, jo?

Či těme hodin, a hodin, a z mě piso se byl odamáné, ty Google mapy, jít si vítějte oči a je teď popesy, to je ještě dál.

A dokonce se jenem policista všimelo, že když jim dával ten průkaz totožnosti, tak se jako točel a takhle si prožděl ty občanky, jako že jich měl víc těch ID-ček a oni, OK, dobře, tak ty Brian rozhodně nejsi, takže si vystoup a podomluvíme si támhle v budově.

Takže vystoupil, zaliol teda na výslych, v ovozvokách, a mezi tím, teda porověli i SPZ-ku auta, zjistili, že je registrované teda na jméno odlíme kůl, který byl zavražděn, v autě se navíc našlo AK-čku a další čtyři zbraně a munice, takže pěkný arzanálek.

Nechali si víc taky info o Lívajovi a zjistili teda, že je na něj vydán zatikač a že je v podmínce za to žárství.

Z toho hraničního přechodu opředali policenímu oddělení, kde ho teda vyslechli a ti policisté na niho nemuseli skoro vůbec tlačit, protože se ke všemu sám přiznal.

Takže, předí u toho vyslechu a říká, hele, já vám asi něco řeknu jo, já jsem v mizory zabil dva lidi a bo něj, proč si to jako udělal, byly to nějaké tvojej příbuzni nebo kolik zpráčení, kdo ti přebral holku a von říká jako že ne, ale že měl hlouzní jak, že měl vždyck na světátu,

že to prostě chtěl udělat a místo toho, která aby zabil toho tátu, tak šel do domu naprosto neviných lidí a zastřelel tu ceru s tím tátou a on to přidovnal k tomu, že po těch vraždách se cíťel, jako kdyby se dál drogu.

On dokonce popsal, že to bylo lepší, jak kdyby se dál drogu, ten pocit po té vraždě, že byl tak jako naplněny a tak šťastný, že to jako nikdy nezažil.

že to byla jak prostě, když si šlehneš totální hrák, jako úplně nejnesmysl.

Jo, popisouval třeba, jak byla jako feufory a jak mu vonila krev, že byli jako si nedokážeme představit, jak voní jako čerstva, lidská krev, jako úplně šílený.

A teď ti policajti. Aha, dobře.

Ten lívaj byl obviněn z dvojina sobné vraždy, ale pořád tady v tomto stády, udáme já pánové, nikdo neví,

zavražděl i tu rodinu, těch dolnových, v tom teksasu, ovšem. Takže je obviněné, všechno se to řeší, a

po třech týdnech, kdy byl ve Vázbě,
si lívaj zablal svýho právníka a říká, hele, já ti něco povím, já jsem zablal další šterej lidi.
A teď ten právník, co to vedě, jako cože? A teď samozřejmě nikdo neveděl si, jako dělá sarandu, nebo
jest to mísi vážně, nebo jest to asi nebo jen z těch vrahu
přiznavačů, který to pak takhle bude jenom si pat z kapsy.
Nakonec teda, ale z rúzou zjistili, že v teksasu se opravdu vyšetře vraždá, která odpovídá tomu, co
lívaj říkal,
i jediný, co tam nesedělo, tak on říkal, že zabil šteri lidi, ale byly rálně tři mrtví, ale zestěli, že tam je
ta přeživší holčička.
Každopádně, 18. rúbna 2008, ten lívaj přistoupil na dohodu ovyní a trestu a byl odsouzen za vraždu
odce a cedy v Mizory na dvě do životí, bez možnosti propuštění.
A pokud jde o vraždu rodiny, tak v té době už ta holčička vyrostla. Bylo i 14 let a ona se teda sama
nechala slyšet předtím soudem,
že chce, aby ten člověk dostal trest smrtě, protože on ji vzal celou rodinu a ona má nesmazetelný
traumá, který si ponese celý život.
A hrozně bojovala s tím, jestli mají k tomu soudu, kde bude svěčit, protože samozřejmě ten lívaj by
tam byl, ale nakonec rozhodla, že tam jako pude a ona u tou soudu teda svěčila,
a několik rád z tam chodinka úplně se si pala, ale všechno řekla, a ten lívaj byl teda 6. r. na 2008,
když už byl ve výkonu trestu těch dvou do životí za tu první dvojnásobnou vraždu,
tak byl o couzen na do životí v roce 29, bez možnosti propuštění.
A teď si říkáte, jaký máš do perčic moty vzabit tři členou rodinu a s toho jednu ženskou, která je
sakrať hotna,
tak on na ten dům prostě vás dorazel úplnou náhodou, jakže úplnou náhodou, on zabyl ty dva, toho
pána s tou slačnou, sedl do toho jeho auta a jenom si projížděl a jel po té silnici a na té silnici si
všiml, hele,
opuštěnej barák, tak si zase šlagnu a zavražděl je jenom proto, aby se opět dostavil ten pocit té
euforie,
ale tvrdil, že tady při těch vraždách ta euforie jako nenastala.
A že bylo z toho jako hrozně všoku, že mu to jako nedělalo tak dobře, jako ta vražda první a tak.
A jak jsem říkala, že se tam našli ty otisky těch bot, tak ty se zuhdovali s jihobotama, pak tam byly ty
pneumatiky,
to opravdu byly pneumatiky, které byly na autě toho krádení auta, který patřil tomu starým pánuvi,
takže to prostě dělal na 100%, byl za toho couzený a pokud o robin,
tak ta prosím vás zůstala u toho světo táty, který žil v tom stejném městečku, kde žila ta její rodina
a ona dodělala školu, pak z ní byla rozplzkámačka a co je hrozně hezký, tak obyvatelé toho městečka,
toho městečka pumpa,
tak to je malinké městečko a oni se všichni složili a vybrali desetisíc dolarů a přidali to te robin, aby
si stola zaplatila školní,
protože její tati nekušnil dvě děti a neměl úplně peněst na rozdávání, takže ta rodina se hezky, ta
komunita v tom měste se hezky spojila
a ta robin se nakonec stala zdravotní sestrou a i když uběhol několik let, tak ona dala samozřejmě
několik rozhovorů a říkala, že z toho nikdy nebude
úplně netříkat vylečená, ale nikdy to nepřesta nebo let, že ona jako popisuje se s tím jako učí
pracovat,

samozřejmě ona do dneška, podle mě musí chodit na terapie, protože sež sakra vzhůrou, když ti tam vraždí celou jako rodinu, s všichni svoji rodinu, křičit je to prostě strašný, bylo jej deset a nese si to prostě celý život, ale říkala, že prostě hlavně je to, že ten, kdo to udělal, tak zotopi ká a my přijeme jenom to nejlepší a tě je šťastná, ale podle všeho je moc šikovná a moc statická a je na velice dobré cestě k tomu, aby si takhle hezky vědla svoji spokojenej život dál.

To se týká jeho právníka, tak ten se dál k poplážu, ten řekl, že na to kašle, že to leží pobojevat, nebo řekl, že neviděl, a teď dělá o poplážu.

No to byl teraz, co to bylo?

Ne, než jen.

Já pro nás příště také nachstav nějakou hodinu ze mě pisu.

Ani se mi nechce nějak to glosovat.

Ne, tady je to, je to prostě strašný a robeně statická a tím bych to ukončila.

A čučím, jak moc statických dívek jsem tady za poslední dobou měl, jako to musíme říct.

To musíme říct.

Opatrujte se nám, suslaníte na sobodě a na živu a budeme rádi za každý odběr a lajk a vidíme se na besedách na živu.cz tam se registrujte a tě jste připravený a můžete s nám maslučit kvízu a poklátat do tazy a co ještě všechno můžete.

Ne, nevíde tady ten díl, když to díl, vychází 17. září, paní Pečinková.

Takže, můžete se si se registrovat, ale jenom tak prováž pocit.

Tak to byl můj nejcelnější díl.

A doufám, že vy, co máte být dneska na té pražské besedě, která je v rok opeře.

A pokud se teď na to koukáte, tak stásně něco propásli, jsem vám chtěla říct.

Máme bezeru v rok opeře.

Ale v osm sladujte Sme Zločinu žroutí CZ, kde dáme velko lepé odhalení.

Já tu zdávám.

Níte se krásně, papá!

www.smezločin.com